

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Ing. T. V.

proti
žalovanému

Obvodní soud pro Prahu 6
se sídlem ul. 28. pluku 1533/29b, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2016, č. j. 38E 68/06,

takto:

- I. Exekuční příkaz Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3. 2. 2016, č. j. 38E 68/06, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí – exekučního příkazu na srážku z důchodu, který dne 3. 2. 2016 vydal Obvodní soud pro Prahu 6.
2. V žalobě žalobce uvedl, že tímto exekučním příkazem vymáhá soud jako správce daně pokutu ve výši 50.000 Kč uloženou usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 23. 10. 2006, jež podle tvrzení správce daně nabylo právní moci dne 25. 3. 2009 a vykonatelným se stalo dne 28. 3. 2009.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce především poukázal na to, že proti exekučnímu příkazu brojil dne 16. 2. 2016 návrhem na zastavení exekuce, ale tento návrh nelze považovat za opravný prostředek. Jelikož správce daně na tento návrh dosud neodpověděl a řádný opravný prostředek není přípustný, nezbývalo, než se bránit žalobou.
4. Pokud jde o věc samotnou, žalobce namítal, že uloženou pokutu je nutno považovat za daň. To vyplývá z § 1 zákona o správě daní a poplatků platného při ukládání pokuty. Podle tohoto zákona měla také být jako daňový nedoplatek vymáhána.
5. Správce daně tvrdil, že pokuta se stala splatnou dne 28. 3. 2009, podle názoru žalobce je však je určujícím dnem datum doručení rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 64 Co 408/2007 ze dne 17.10.2007 o odvolání jeho právnímu zástupci, k němuž došlo dne 12. 12. 2007.
6. Podle § 70 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků se daňový nedoplatek promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal splatným. Podle názoru žalobce nastala splatnost daně již v prosinci 2007 a počátkem lhůty pro promlčení je tedy buď den 1. 1. 2010, nebo den 1. 1. 2008, a tato lhůta, protože nenastala žádná z eventualit uvedených v § 160 odst. 2, 3 a 4 daňového řádu či obdobných ustanovení zákona o správě daní a poplatků, uplynula dnem buď 31. 12. 2015, nebo 31. 12. 2013.
7. Podle § 264 odst. 5 daňového řádu se neuplynulé promlčecí lhůty posuzují podle jeho nových ustanovení pro placení daně, přičemž se zachovává počátek běhu lhůty podle dosavadních zákonů. Ve spojení s § 264 odst. 1, § 160 odst. 1 a § 153 odst. 4 daňového řádu z toho plyne, že daňový nedoplatek zanikl ke stejnému datu, kdy by bylo možno podle zákona o správě daní a poplatků uplatnit jeho promlčení, neboť lhůta šesti let je v daňovém řádu i v zákoně o správě daní a poplatků stejná a počátek jejího běhu je určen podle zákona o správě daní a poplatků. Protože daňový nedoplatek zanikl, nebyl správce daně oprávněn vydat exekuční příkaz k jeho vymožení.
8. Dále žalobce uvedl, že předmětná pokuta sice byla udělena v rámci výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu, ovšem jejím uložením vznikl právní vztah mezi orgánem státu a pokutovanou osobou, který není vztahem občanskoprávním. V daném případě

proto nelze aplikovat ustanovení § 110 odst. 1 občanského zákoníku platného při udělení pokuty, podle nějž je promlčecí doba desetiletá.

9. Při jednání soudu dne 3. dubna 2019 setrval žalobce na svých skutkových i právních stanoviscích. Poukázal navíc na to, že v době po podání žaloby došlo k zastavení exekuce, avšak žalovaný obvodní soud vymohl od žalobce pokutu jiným postupem. Navrhl, aby soud napadený exekuční příkaz zrušil.
10. Pověřený zástupce při jednání uvedl, že žalobce navrhl zastavení exekuce, k čemuž došlo v důsledku rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 3. 8. 2016, č. j. Spr 1638/2016, když odvolací soud uložil žalovanému vymoci zaplacení pokuty postupem podle občanského soudního řádu. Vzhledem k těmto skutečnostem zástupce žalovaného navrhl, aby soud žalobu odmítl, resp. aby ji zamítl.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
12. Z obsahu spisu, předloženého žalovaným, městský soud především shledal, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 23. 10. 2006, č. j. 38 E 68/2006-13 byla žalobci společně se třemi dalšími povinnými uložena pokuta ve výši 50 000 Kč, a to k vynucení povinnosti zdržet se dodávky studené vody do bytu oprávněné M. H. v domě U p. b. 1377/61 v P. 6 – B.; povinným bylo uloženo pokutu zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 6 do 3 dnů od právní moci usnesení, s tím, že pokuta připadá státu. Právní moci nabylo toto usnesení dne 25. 3. 2009.
13. Obvodní soud pro Prahu 6 vyzval žalobce dne 27. 1. 2012 k uhrazení uložené pokuty, na což žalobce reagoval dne 7. 2. 2012 žádostí o stanovení splátek a o odložení splatnosti od září 2012. Dále spis obsahuje další upomínku, datovanou 7. 1. 2015, na kterou žalobce reagoval vyjádřením ze dne 28. 1. 2015 o uplynutí lhůty pro placení, resp. vymáhání, s tím, že šlo o daňový nedoplatek, který podle ust. § 153 odst. 4 daňového řádu zaniká po marném uplynutí lhůty 6 let.
14. V reakci na toto sdělení obvodní soud žalobce vyrozuměl o tom, že usnesení 38 E 68/2006 nabylo právní moci 25. 3. 2009, a proto lhůta ve smyslu ust. 160 odst. 1 daňového řádu neuplynula. Žalobce na reagoval podáním ze dne 11. 3. 2015, v němž tyto závěry rozporoval a trval na tom, že pokutu již nelze vymáhat.
15. Dne 3. 2. 2016 pak Obvodní soud pro Prahu 6 vydal exekuční příkaz na srážku z důchodu žalobce, a to pro zaplacení nedoplatku ve výši 50 000 Kč, vzniklého nezaplacením uložené pokuty.
16. Městský soud v Praze především zvažoval, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žaloby, jež navrhoval žalovaný. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal dne 16. 2. 2016 návrh na zastavení daňové exekuce, a to právě s ohledem na tvrzené uplynutí šestileté lhůty pro placení, resp. vymáhání daňového nedoplatku. Tento návrh byl sice rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 17. 4. 2016, č. j. 38 E 68/2006, zamítnut, ale se žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolal. Při jednání soudu pak vyšlo

najevo, že Městský soud v Praze dne 3. 8. 2016 rozhodl pod sp. zn. Spr 1638/2016 o tomto odvolání tak, že napadené rozhodnutí obvodního soudu změnil a daňovou exekuci zastavil.

17. Jakkoliv může být skutečnost zastavení daňové exekuce pro žalobce, resp. pro žalovaného, významná, nic nezměnila na existenci žalobou napadeného rozhodnutí. Exekuční příkaz č. j. 38 E 68/06 ze dne 3. 2. 2016 stále existuje a nic nebrání tomu, aby jej soud přezkoumal z hlediska uplatněných žalobních námitek. Důvod k odmítnutí žaloby proto městský soud neshledal, neboť podmínky řízení jsou i nadále splněny.
18. V dalším kroku se městský soud zabýval otázkou povahy předmětné dlužné částky 50 000 Kč, tedy zda se jedná o platební povinnost soukromoprávní povahy, anebo zda jde o povinnost podle veřejného práva. To má nesporně vliv na to, jakým předpisem bude určena lhůta, v níž se promlčuje, resp. prekluduje, právo vymáhat tento nedoplatek.
19. Z obsahu správního spisu, jakož i z vyjádření žalovaného v řízení před soudem je zřejmé, že žalovaný měl za to, že jde o platební povinnost podle předpisů soukromého práva, takže na její promlčení se použije desetiletá promlčecí lhůta podle ust. § 110 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Městský soud však dospěl k závěru, že se jedná o daň ve smyslu zákona o správě daní a poplatků, a použití desetileté promlčecí lhůty dle občanského zákoníku je tak vyloučeno.
20. Podle ust. § 1 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, jež byl účinný v době vydání usnesení o uložení pokuty, ohledně působnosti tohoto zákona platilo, že *je-li rozhodnutím vydaným ... soudem nebo jiným státním orgánem podle tohoto nebo jiného zákona,3b) uložena platební povinnost do státního rozpočtu, ...(dále jen "platební povinnost"), postupuje se při jejím placení, které zahrnuje evidování a vybrání, popřípadě vymáhání, podle části šesté tohoto zákona jako při placení daní, s výjimkou ustanovení § 63, § 67 až 69, § 71 a 72, a s tím, že ustanovení ostatních částí tohoto zákona se použijí, pokud jsou k uplatnění části šesté nezbytná; to platí za podmínky, že zákon, podle kterého byla platební povinnost uložena, nestanoví jinak. Správní orgán, soud nebo jiný státní orgán, věcně příslušný ke správě placení platební povinnosti, je považován za správce daně.*
21. Městský soud přitom nemá pochybnosti o tom, že předmětná pokuta byla platební povinností do státního rozpočtu, přinejmenším proto, že právě to je v usnesení o jejím uložení uvedeno. Současně je zřejmé, že se jednalo o veřejnoprávní platební povinnost, neboť nevznikla z právního vztahu založeného předpisy soukromého práva, ale byla stanovena rozhodnutím orgánu veřejné moci jako nová povinnost vůči státu.
22. Z uvedeného plyne, že povinnost k zaplacení pokuty uložena rozhodnutím soudu je ve smyslu tohoto zákona považována za daň a soud za správce daně. Městský soud proto dospěl k závěru, že ust. § 1 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků dalo zmocnění soudům postupovat při vymáhání veřejnoprávní platební povinností do státního rozpočtu podle tohoto zákona, a že se tedy na jejich postup aplikuje ust. § 70 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků, které stanoví, že právo vybrat a vymáhat daňový nedoplatek se promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal tento nedoplatek splatným. Soud proto odmítl závěr žalovaného, že se na promlčení aplikuje obecná úprava stanovená v § 110 odst. 1 věty první zák. č. 40/1964 Sb. občanském zákoníku a tedy, že se právo vymáhat náklady řízení promlčuje za 10 let.
23. Městský soud se dále zabýval tím, kdy počala běžet tato lhůta šesti let, limitující právo státu vybrat a vymáhat daňový nedoplatek.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

24. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 23. 10. 2006, jímž byla povinným včetně žalobce uložena pokuta ve výši 50 000 Kč, si povinní podali odvolání, o které rozhodl Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. 10. 2017. Toto rozhodnutí bylo doručeno tehdejšímu zástupci povinných dne 12. 12. 2007 a nabylo tak právní moci. Skutečnost, že k doručení došlo až po smrti jedné z povinných, matky žalobce paní Ing. E. V., nemohla mít vliv na to okamžik splatnosti této platební povinnosti ve vztahu k žalobci. Pokuta byla totiž uložena všem povinným společně a nerozdílně, takže žalobce byl povinen právě jako jeden z povinných solidárně povinen tuto pokutu zaplatit, na čemž nemohla nic změnit ani případná změna v okruhu povinných.
25. Správní soud tedy dospěl k závěru, že na lhůtu, která začala běžet a neskončila před dnem účinnosti daňového řádu, se vztahuje ust. § 160 daňového řádu. To znamená, že se změnil nejenom její charakter z lhůty promlčecí na lhůtu prekluzivní, ale změnila se i její délka na 6 let, pokud by předtím platila lhůta delší; pouze okamžik určující počátek běhu této lhůty zůstal zachován. Dnem nabytí účinnosti daňového řádu se z ní stala lhůta prekluzivní šestiletá, s tím, že počátek lhůty zůstal zachován. Takže pokud splatnost daně (pokuty) nastala v prosinci roku 2007, pak lhůta pro promlčení, resp. prekluzi jejího vymáhání počala běžet od 1. 1. 2008 a uplynula dnem 31. 12. 2013. S vymáháním této pokuty tedy bylo možno započít nejpozději v tento den.
26. Z obsahu správního spisu je však zřejmé, že před datem uplynutí této lhůty správce daně - tedy Obvodní soud pro Prahu 6 - neučinil žádný procesní úkon směřující k výkonu rozhodnutí; upomínka ze dne 27. 1. 2012 povahu exekučního úkonu nemá. Byl-li tedy exekuční příkaz vydán až dne 3. 2. 2016, stalo se tak po marném uplynutí lhůty pro vybrání a vymáhání daňového nedoplatku. Exekuční příkaz byl proto vydán v rozporu se zákonem.
27. Městský soud pro úplnost uvádí, že ke stejnému závěru by musel dospět i tehdy, pokud by měl za to, že počátek běhu lhůty podle ust. § 160 daňového řádu se neodvívá od doručení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2007 jeho právnímu zástupci v prosinci roku 2007. Žalovaný totiž argumentoval tím, že vzhledem k úmrtí paní Ing. E. V. musela být vyřešena otázka okruhu povinných osob, což se stalo až usnesením Městského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2009, č. j. 64 Co 500/2008-47. Následně pak bylo zástupci povinných dne 25. 3. 2009 znovu doručeno usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2007, jímž bylo potvrzeno uložení pokuty. V důsledku toho by počala prekluzivní lhůta pro vybrání a vymáhání daňového nedoplatku běžet až od 1. 1. 2010 a uplynula dnem 31. 12. 2015. Jelikož exekuční příkaz byl vydán až dne 3. 2. 2016, i v tomto případě se tak stalo po marném uplynutí lhůty.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že napadený exekuční příkaz byl vydán v rozporu se zákonem, neboť se tak stalo až po uplynutí zákonné prekluzivní lhůty k vybrání a vymáhání daňového nedoplatku podle ust. § 160 odst. 1 daňového řádu, a proto jej podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a věc podle ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

26. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši soudního poplatku ve výši 3.000 Kč zaplaceného z podané žaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. dubna 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.